

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.516 van 18 november 1999
in de zaak A. 84.986/VII-18.716.**

In zake : de n.v. SCHERRENS-CORTHALS,
die woonplaats kiest bij
advocaat C. DE BROUWERE,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bossuytlaan 35

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van WEST-VLAANDEREN.

tussenkomen partij :

de b.v.b.a. PHILIPS EN ZONEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat H. WEYTS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Waalsestraat 34.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. SCHERRENS-CORTHALS op 25 juni 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 15 april 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij haar beroep tegen het besluit van 12 november 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Jabbeke houdende het verlenen van de vergunning aan de b.v.b.a. PHILIPS EN ZONEN GARAGE EN AUTOHANDEL voor het exploiteren van een garage aan de Gistelsteenweg 35 te Varsenare (Jabbeke), gedeeltelijk gegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt aangevuld met bijzondere voorwaarden;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 5 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BOSSUYT die, loco advocaat C. DE BROUWERE verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur K. DEWULF, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat H. WEYTS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Rechtspleging

Overwegende dat de b.v.b.a. PHILIPS EN ZONEN met een verzoekschrift van 15 juli 1999 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

2. Gegrondheid van de vordering

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2.1. Overwegende, wat de tweede schorsingsvoorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in essentie stelt :

Het leefklimaat van de verzoekende partij als uitbater van de "MANOIR STUIVENBERG" en van haar gasten wordt ernstig verstoord door de aard en de inplanting van de constructie en de bedrijfsactiviteit. De diverse hinderposten zijn reeds ruim uiteengezet in de toelichting bij het middel om aan te tonen dat de kwestieuze inrichting noch bestaanbaar is noch verenigbaar is met het woongebied aldaar.

Het gebouw van de verzoekende partij is zuid-zuidwestelijk georiënteerd zodat zij en haar gasten bijna de hele dag van de zon kunnen genieten in een bosrijke omgeving. De hotelgasten kunnen in die omgeving volledig tot rust komen. Door de oprichting van het garagecomplex en de aldaar geplande bedrijfsactiviteit zullen de verzoekende partij en haar gasten met een

onveilig gevoel worden geconfronteerd, dat stresserend zal werken en nadelige gevolgen zal hebben op de verzoekende partij en haar klanten. Daarbij komen nog geur-, reuk- en geluidshinder als gevolg van de verhoogde bedrijfsactiviteit en van de parkeer- en opslagplaatsen met op- en aanrijden, dichtslaande portieren en ronkende motoren.

Het nadeel van de verzoekende partijen is gelegen in het visuele beeld van de constructie en in de bedrijvigheid die er zal plaatsvinden.

Gelet op het voorgaande houdt het nadeel zeker een objectief element in, nu de activiteiten op grond van de thans bestreden milieuvergunning een zeer nadelige invloed zullen hebben op de verzoekende partij en haar gasten en hun genot aanzienlijk zal worden beperkt, zoniet volledig zal worden verstoord en teniet gedaan.

Deze nadelen zijn uiteraard moeilijk of onmogelijk te herstellen. Het nadeel is ook moeilijk te herstellen omdat het moeilijk is de stopzetting te krijgen van een bedrijf in werking. Bij ontstentenis van schorsing van de bestreden vergunning zal het moeilijk zijn de kwestieuze bedrijfsactiviteit nog stil te leggen, zelfs al zou die milieuvergunning later nog worden vernietigd;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij, samengevat, antwoordt :

De verzoekende partij heeft de basisvergunning nooit in vraag gesteld. Alhoewel de thans bestreden vergunning een verantwoorde sanering betreft van de bestaande toestand, roept de verzoekende partij toch een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in.

Het voornaamste nadeel lijkt te bestaan in minder genot voor de gasten van zon en privacy. Dit houdt geen verband met de uitbating van de inrichting, die los staat van de constructie. Deze laatste vormt het

voorwerp van de bouwvergunning, die voor de Raad van State is bestreden.

Wel moeten de effecten van de bestreden vergunning worden beoordeeld. Hierbij gaat het om een bedrijf met slechts enkele rubrieken van klasse 2 die zeker geen overdreven milieuhinder veroorzaken. De uitbating brengt geen onaanvaardbare geur- of lawaaihinder met zich mee en de veiligheid van de woonomgeving komt er niet door in het gedrang.

Het is dus niet in te zien hoe de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt voor de verzoekende partij. Deze baat een gekende inrichting uit waar wekelijks diverse feesten zijn die toch ook geluids- en verkeersoverlast veroorzaken. Het is dan ook onbegrijpelijk dat precies die punten aan een andere en doordeweekse uitbating worden verweten.

Tenslotte vormt de verzoekende partij een vennootschap, zodat het de vraag is hoe deze in haar leefklimaat kan worden getroffen of geur- en geluidshinder kan ondervinden. Zij kan niet opkomen voor haar gasten, omdat het geen persoonlijk nadeel is voor haar. Verlies aan klanten is een louter financieel nadeel en de verzoekende partij brengt niet naar voren dat de thans vergunde inrichting haar zodanig in haar uitbating zal treffen dat haar bestaan in vraag zal worden gesteld;

2.2.3. Overwegende dat de tussenkomenende partij hier nog aan toevoegt :

"Eiseres omschrijft nog steeds haar zogenaamde nadeel als 'haar leefklimaat als dat van haar gasten door geur-, reuk- en geluidshinder en onveiligheid'. Verzoeker dient op te merken dat eiseres een rechtspersoon is en de vraag dient gesteld te worden in welke mate zij het hogerbeschreven nadeel kan ondervinden. Zij kan niet met goed gevolg opkomen voor 'haar gasten' daar dit een niet voor eiseres persoonlijk nadeel is. Verlies aan klanten is voorts

een louter financieel nadeel. Het zijn dus enkel moeilijkheden i.v.m. de uitbating van eiseres.

Eiseres brengt niet naar voor op basis van dienaangaande overtuigende redenen dat de vergunning haar dusdanig ernstig in haar uitbating zal treffen dat haar bestaan op zich in vraag zou moeten gesteld worden. Haar nadelen omtrent de uitbating lijken dan ook financieel en niet herstelbaar (sic) van aard.

Inzake hinder die de gasten persoonlijk treft dient opgemerkt te worden dat dit geen aan eiseres toerekenbaar persoonlijk nadeel is.

Het MTHEN kan dan ook niet aanvaard worden";

2.3. Overwegende dat de desbetreffende schorsingsvoorwaarde niet is vervuld om de volgende redenen :

2.3.1. De bestreden milieuvergunning behelst geen nieuwe inrichting, of de hernieuwing van een bestaand bedrijf, doch een uitbreiding.

De betrokken garage-carrosseriewerkplaats werd vergund op 13 augustus 1992, en dit voor twintig jaar.

Deze vergunning blijkt niet te zijn aangevochten.

2.3.2. Het bestreden besluit verleent slechts een vergunning voor een uitbreiding van de inrichting met beperkte gevolgen qua hinder.

Het betreft concreet een bijkomende opslag van olie en brandbare vloeistoffen, een uitbreiding met 0,5 kW vermogen voor de verfspuitcabine, een overdekte ruimte om nieuwe wagens te laten leveren en te wassen, 8 hefbruggen, transformatoren en een verwarmingsinstallatie.

De vergunning heeft dezelfde einddatum als de lopende vergunning.

2.3.3. De aangevoerde nadelen zijn voor het grootste deel verbonden aan de tenuitvoerlegging van de met de bestreden vergunning corresponderende bouwvergunning.

ning en vloeien dus niet voort uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Die bouwvergunning werd bovendien geschorst door het arrest nr. 82.013, van 9 augustus 1999, van de Raad van State, zodat, gelet op artikel 5 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningsdecreet), hoe dan ook de uitoefening van de daarmee gepaard gaande milieuvergunningsplichtige activiteiten opgeschort is.

2.3.4. De overige aangevoerde nadelen zijn hetzij hypothetisch, of minstens niet aannemelijk gemaakt ("onveiligheidsgevoel"), hetzij niet dermate ernstig dat zij niet gedurende het verloop van de annulatieprocedure moeten kunnen verdragen worden (geurhinder gepaard gaande met een vermogenstoename van de verfspuitinstallatie van amper 0,5 kW, waarvoor bovendien als bijzondere voorwaarde de plaatsing van een actief koolfilter werd opgelegd, en lawaaihinder, waarvoor als bijzondere voorwaarde overigens werd opgelegd nachtelijke leveringen achter gesloten deuren te verrichten);

2.4. Overwegende dat de vaststelling dat aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan, volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de b.v.b.a. PHILIPS EN ZONEN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien november 1900 negenennegentig, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.